

РЕШЕНИЕ

№ 4217

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11288** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 4467 от 10. 10. 2024 г. по НАХД № 3661 / 2024 г., Софийски районен съд, НО - 104 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2300566 / 25. 01. 2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – С.“, с което на „Херес“ ЕООД, С., в качеството му на работодател, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от „Херес“ ЕООД, в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Поддържа, че не е извършено посоченото нарушение, както и че районния съд не е обсъдил всички представени доказателства. Твърди, че е налице гражданскоправен спор, поради което е отпаднала компетентността на АНО да наложи наказание. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде отменено издаденото Наказателно постановление. Претендира разноските по делото

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението

на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Ватахски, И. и С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция е представена заповед за прекратяване на трудовия договор на Й. И. и съдебно решение за сведение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

На 13. 12. 2023 г. е извършена последваща проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С., за спазване на трудовото законодателство, при която е установено, че „Херес” ЕООД, [населено място], в качеството му на работодател, не е изпълнил даденото на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, с протокол за извършена проверка от 03. 10. 2023 г. предписание под № 10, да изплати на Й. И. командировъчни пари за командироване със заповед № 28 / 21. 06. 2023 г. до пълния размер за времето на командироване. Срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 25. 10. 2023 г.

На 13. 12. 2023 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на упълномощено лице, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че е извършено твърдяното административно нарушение, което е формално, на просто извършване и е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба, че СРС не се е произнесъл по всички наведени доводи при оспорване на издаденото НП. Напротив от страна на СРС е извършен анализ на събраните по делото доказателства и въз основа на тях се е произнесъл по наведените от страната (пестеливи) доводи за незаконосъобразност на издаденото НП, както и служебно е преценил съответствието му с материалния закон и спазването на процесуалните правила по издаването му.

С касационната жалба е представена заповед за прекратяване на трудовия договор на Й. И., като се твърди, че след прекратяване на трудовото правоотношение Инспекция по труда не е компетентна да издава наказателни постановления.

Съдът намира така изложените доводи за неоснователни. Компетентността на АНО произтича от закона и е свързана с извършени нарушения по време на действие на трудовото правоотношение, независимо, че впоследствие същото е прекратено.

Неоснователни са и доводите, че съдебното решение е недопустимо, тъй като

се пререшавал гражданско-правен спор между страните. Видно от представеното решение № 7608 / 25. 04. 2024 г. (невлязло в сила) по гр. д. № 6331 / 2023 г. на СРС, се касае за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, като предмета на делото е съвсем различен от този по настоящото дело.

В тази връзка са неоснователни доводите свързани с пороци на издаденото предписание, както и размера на командировъчните пари, тъй като тези доводи е следвало да се изложат при оспорване на дадените предписания. При положение, че безспорно е установено неизпълнение на дадените предписания, а същите не са оспорени, според заявеното от процесуалния представител на касатора, то е и осъществен състав на конкретното нарушение.

При това положение, районния съд правилно е констатирал, че не са представени доказателства за изплащане на дължимите командировъчни пари, а от друга страна няма и доказателства, че дадените предписания са били оспорени по реда на чл. 405 от КТ, поради което същите са влезли в сила и са задължителни за изпълнение.

Правилно от страна на районния съд е прието, че установеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Нарушението на посочените разпоредби, е формално и закона не отчита вредоносния резултат, поради което неизпълнението на дадените предписания, е въздигнато от законодателя в административно нарушение. Дадените в случая предписания касаят заплащане на дължими пари на работниците и служителите, поради което не може да се приеме, че се касае за маловажен случай.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4467 от 10. 10. 2024 г. по НАХД № 3661 / 2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 104-ти състав.

ОСЪЖДА „Херес” ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

